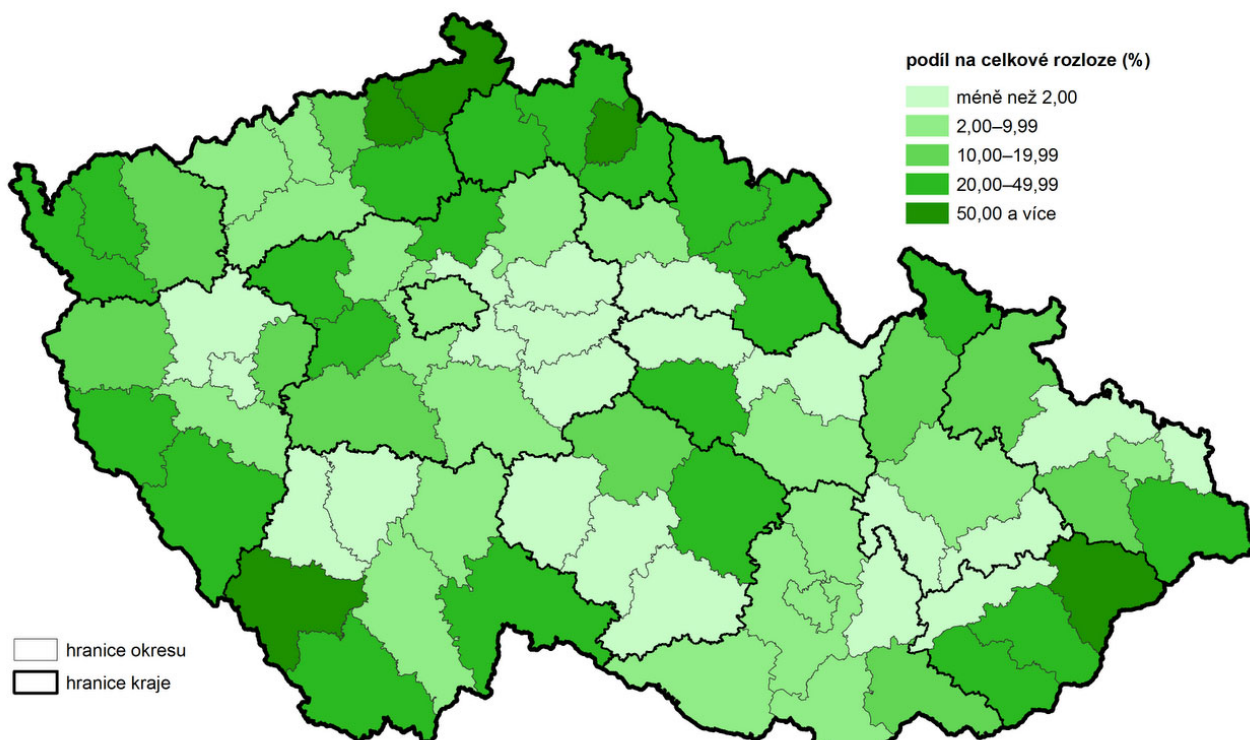

4. Životní prostředí

Přes 17 % území kraje se nachází v chráněných územích

Z celkové rozlohy Moravskoslezského kraje 5 428 km² připadá 17,5 % na zvláště chráněná území. Jejich celkovou rozlohou 949 km² (k 31. 12. 2015) náleží kraji sedmá příčka v porovnání s ostatními regiony. Mezi velkoplošná zvláště chráněná území patří chráněná krajinná oblast (CHKO) Beskydy, CHKO Jeseníky a CHKO Poodří, které dohromady zaujímají 918 km². Na konci roku 2015 se v kraji nacházelo 162 maloplošných zvláště chráněných území (MZCHÚ) o celkové rozloze 83 km². Konkrétně se jedná o 7 národních přírodních památek, 11 národních přírodních rezervací, 68 přírodních památek a 76 přírodních rezervací. Rozsah chráněných ploch zůstává vcelku stabilní, k určitému nárůstu proti roku 2010 došlo pouze v rámci MZCHÚ o 5 území, což územně představuje přírůstek necelých 9 km². Na území kraje byly realizovány záchranné programy – programy péče o bobra evropského a vydra říční.

Zvláště chráněná území v okresech k 31. 12. 2015

Pozn.: zahrnuty národní parky, chráněné krajinné oblasti, národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky a přírodní památky. V ukazateli jsou zohledněny vzájemné překryvy chráněných území (tzn. nejsou započítána maloplošná ZCHÚ ležící na území velkoplošných ZCHÚ).

Zdroj: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR

Soustava chráněných území NATURA 2000 z velké části kopíruje zvláště chráněná území

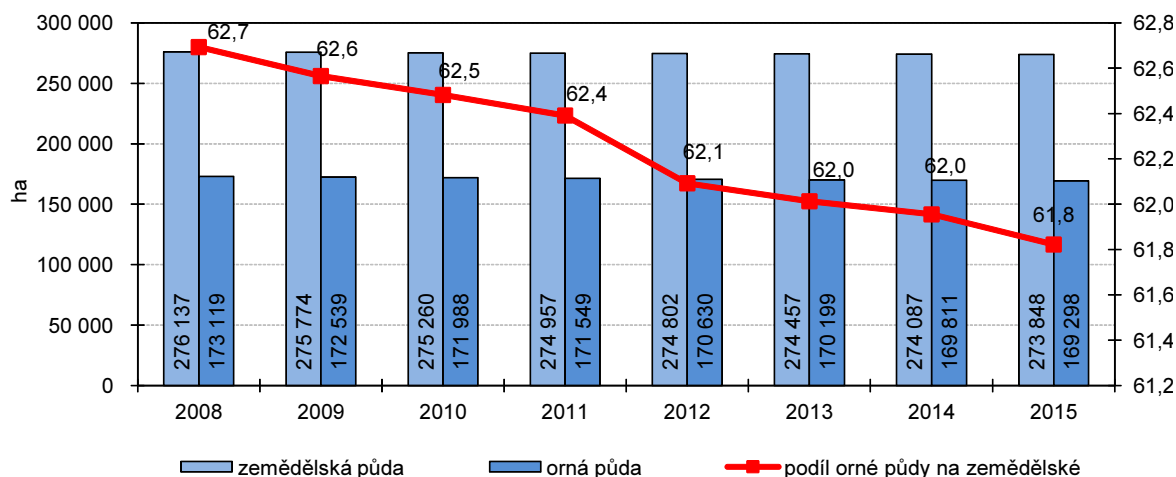
Soustava chráněných území vytvořená na základě jednotných principů na území států EU – NATURA 2000 – ze značné části překrývá zvláště chráněná území. V rámci této soustavy jsou v kraji evidovány 4 ptačí oblasti, z nichž některé zasahovaly na území kraje jen částečně, s celkovou rozlohou 734 km². Jmenovitě se jednalo o Poodří; Heřmanský stav – Odra – Poolší; Beskydy; Jeseníky. Hlavním předmětem ochrany je celkem 17 druhů ptáků. S 10 druhy jsou nejvýznamnější ptačí oblasti Beskydy. Na ploše 722 km² – plocha v kraji – se nachází 50 evropsky významných lokalit. Jelikož se ptačí oblasti a evropsky významné lokality mohou částečně překrývat, byl celkový podíl soustavy Natura 2000 na rozloze kraje 18,0 %.

Orné půdy ubývá, zvyšují se plochy lesů a trvalých travních porostů

Ve využití půdy dále pokračuje proces snižování podílu zemědělské půdy, takže se podíl zemědělské (50,5 %) a nezemědělské půdy (49,5 %) v kraji téměř srovnal. Ve struktuře zemědělské půdy připadají více než tři pětiny na ornou půdu, téměř jedna třetina na trvalé travní porosty a necelých 7 % na zahrady, ovocné sady a vinice. I zde probíhají postupné změny – nadále se zvyšuje podíl ploch trvalých travních porostů (z 30,9 % v roce 2010 na 31,5 %

v roce 2015) téměř výhradně na úkor podílu orné půdy (pokles z 62,5 % v roce 2010 na 61,8 % v roce 2015). Přestože se zvětšovala plocha nezemědělské půdy, její struktura se od roku 2010 prakticky neměnila. Přírůstky lesní půdy činily ve zmiňovaném období kolem 130 ha ročně. Mírně vzrostly vodní plochy, naopak zastavěných ploch ubylo. Největší nárůst tak zaznamenaly ostatní plochy, jichž od roku 2010 přibýlo více než 800 ha, a to zejména v souvislosti s výstavbou komunikací.

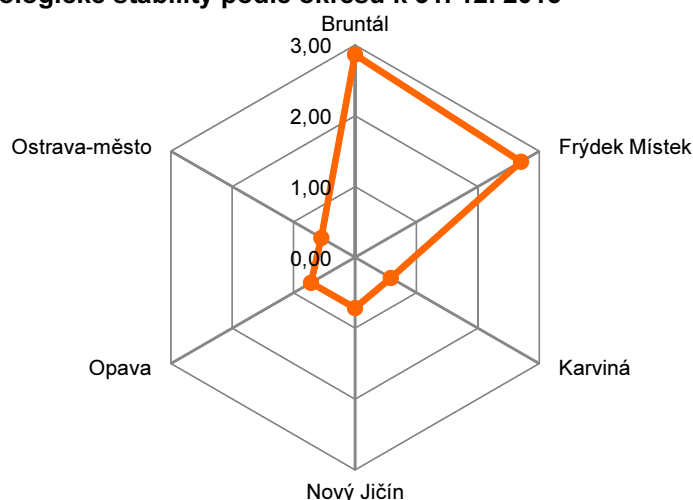
Graf 4.1 Výměra zemědělské a orné půdy v Moravskoslezském kraji

Změny v užívání půdy posilují ekologickou stabilitu krajiny

Celkově lze změny v užívání půdy hodnotit jako proces směřující k mírnému posilování ekologicky stabilnější krajiny. Rozdílná je ale samozřejmě situace v jednotlivých částech kraje. To dokumentuje porovnání jednotlivých okresů podle koeficientu ekologické stability (KES). Ten poměruje plochy tzv. stabilních a nestabilních krajinnotvorných prvků. Bruntálsko a Frýdecko-Místecko jsou (s hodnotou KES blížíící se ke 3,00) hodnoceny jako přírodní a přírodě blízká krajina s výraznou převahou ekologicky stabilních struktur a nízkou intenzitou využívání krajiny. Naproti tomu ostatní okresy mají KES pod hodnotou 1,00, což znamená území intenzivně využívané (zejména zemědělskou velkovýrobou) s oslabením autoregulačních pochodů v ekosystémech. Celý kraj s hodnotou KES 1,33 lze hodnotit jako vcelku vyváženou krajinu, v níž jsou technické objekty relativně v souladu s dochovanými přírodními strukturami.

Graf 4.2 Koeficient ekologické stability podle okresů k 31. 12. 2015

Rozloha ekologicky obhospodařované půdy se stabilizovala

Moravskoslezský kraj patří, vzhledem k hornatému charakteru na severozápadě a jihovýchodě a vysokému podílu trvalých travních porostů, mezi kraje s významným podílem ekologicky obhospodařované půdy (plocha o rozloze větší než 55 tis. ha zaujímá pětinu celkové rozlohy zemědělské půdy kraje). Zastavení nárůstu ekologického zemědělství po roce 2011 bylo obdobné

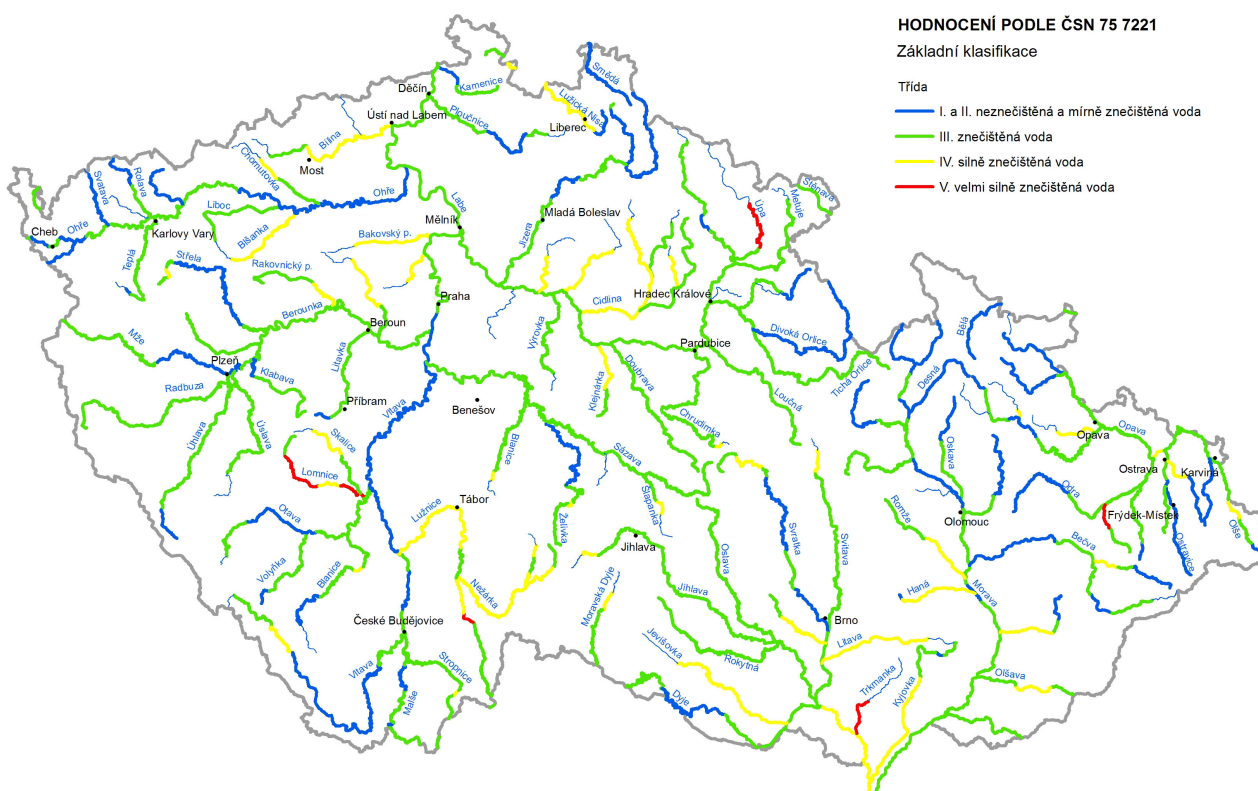
vývoji v ostatních krajích ČR. Stagnaci od roku 2011 je možné zaznamenat také v případě počtu ekofarem, jejichž počet 366 (v roce 2014) je přesto v kontextu ČR nadprůměrný. Co se týče produkce biopotravin, v Moravskoslezském kraji mělo v roce 2015 sídlo 30 výrobců biopotravin z celkového počtu 541 výrobců v ČR.

Kvalita povrchových vod se poslední dobou výrazně nemění

Kvalita povrchových vod se z dlouhodobého hlediska významně zlepšila. Ze souhrnného hodnocení základních ukazatelů sledovaných podle ČSN 75 7221 lze zjistit, že v kraji přetrvává, především vlivem průmyslové a důlní činnosti, značné znečištění povrchových vod. Jakost vody byla klasifikována nejhorší V. třídou na dolním toku řeky Jičinky a IV. třídou na dolním toku Hvozdnice, Lučiny a Odry, která je ovlivněna velkým počtem bodových zdrojů znečištění v ostravské aglomeraci, a na středním toku Olše.

Jakost vody v tocích ČR, 2014–2015

Pramen: VÚV T.G.M., v.v.i. z podkladů s.p. Povodí, CENIA

Zpracoval VÚV T.G.M., v.v.i. z podkladů s.p. Povodí a ČHMÚ

Poznámka: Mapa je sestavena na základě výsledného zařazení jednotlivých profilů podle normy ČSN 75 7221, které je dáno nejhorší třídou z následujících ukazatelů: BSK₅, CHSK_{Cr}, N-NH₄⁺, N-NO₃⁻, P_{celk.} a saprobní index makrozoobentosu.

Zhruba tisíc obyvatel kraje není napojen na veřejný vodovod

Moravskoslezský kraj vyniká v dostupnosti připojení k veřejnému vodovodu, jak ostatně dokládají následující hodnoty – přes 1 214 tisíc obyvatel kraje, tj. 99,9 % z celkového počtu, bylo v roce 2015 zásobováno vodou z vodovodu. Je to po Hl. městě Praze a Karlovarském kraji třetí nejvyšší podíl, čemuž napomáhá centralizovaný charakter osídlení a technické a ekonomické možnosti budování této infrastruktury. V porovnání s rokem 2010 došlo k nárůstu tohoto ukazatele o 1,5 procentního bodu.

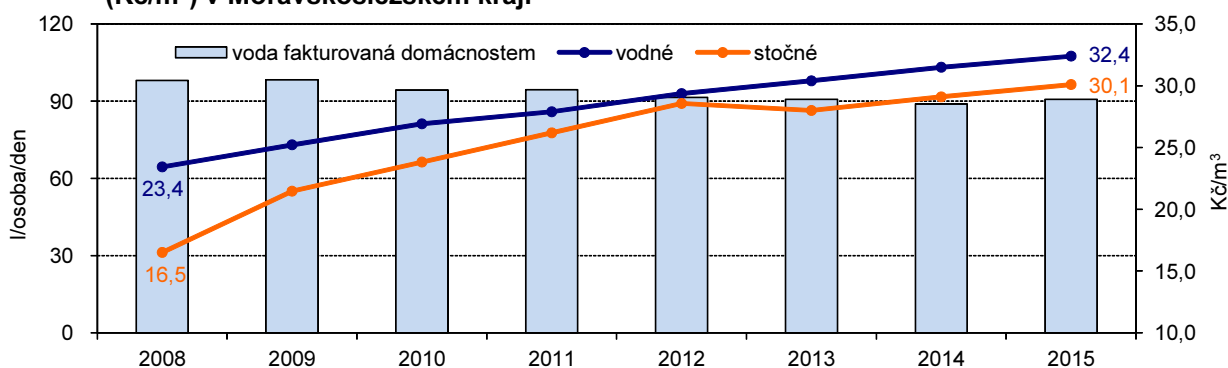
Více než 2/3 fakturované pitné vody spotřebují domácnosti

V roce 2015 bylo vyrobeno 78,8 mil. m³ pitné vody, tj. o 6,5 % méně proti roku 2010. Jen 19 % z tohoto množství vody je vyrobeno z podzemních vod, což je spolu s Prahou nejméně mezi kraji. Množství fakturované pitné vody v roce 2015 dosáhlo v kraji téměř 58,6 mil. m³. Největším spotřebitelem zůstávají domácnosti, kterým bylo fakturováno přes 40 mil. m³ vody. Podíl domácností na celkové spotřebě tak činí 68,7 % a proti roku 2010 se zvýšil o 0,5 bodu.

Spotřeba vody na osobu klesá, vodné se dále zvyšuje

Výše vodného a stočného za m³ vody v hodnoceném období až na jednu výjimku neustále stoupá, přičemž tempo růstu stočného je výrazně rychlejší a v roce 2012 se tak přiblížilo ceně vodného na rozdíl necelé koruny. Tou jedinou výjimkou je meziroční pokles ceny stočného v roce 2013, a to o 60 haléřů. Ceny vodného a stočného zůstávají pod celorepublikovým průměrem. Spotřeba vody fakturovaná domácnostem v Moravskoslezském kraji v roce 2015 činila 90,8 l na osobu a den a meziročně se tak zvýšila o necelé 2 l. Tento nárůst je však v dlouhodobějším pohledu výjimkou, neboť spotřeba vody se naopak snižuje (proti roku 2010 o 3,5 l/osoba/den), což lze přičíst na vrub zvyšování cen vodného a stočného či cíleného využívání efektivnějších a úspornějších spotřebičů. V celostátním srovnání krajů je však stále takového množství vody spotřebované jedincem čtvrté nejvyšší za Prahou, Jihomoravským a Ústeckým krajem.

Graf 4.3 Specifické množství vody fakturované domácnostem (l/osoba/den), vodné a stočné (Kč/m³) v Moravskoslezském kraji

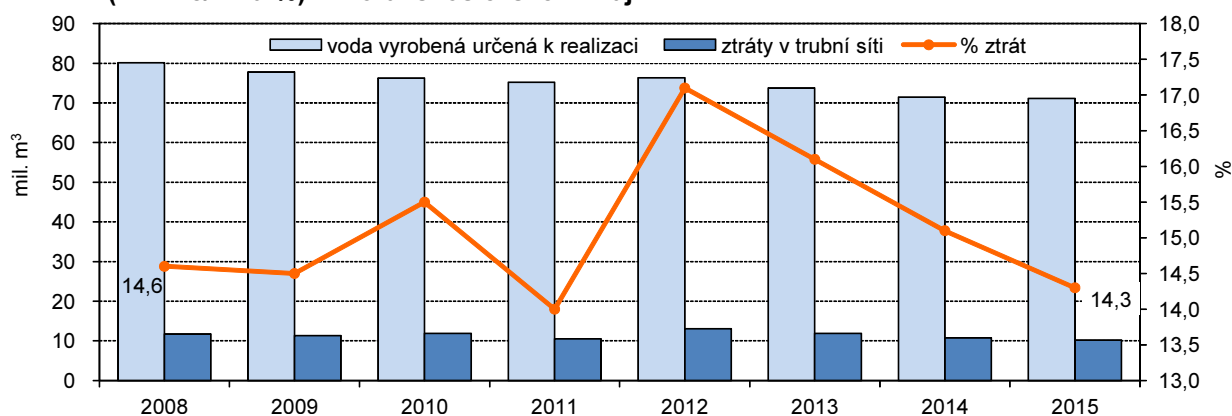

¹⁾ vodné a stočné je uváděno v cenách bez DPH

Ztráty pitné vody ve vodovodní síti se snižují

K jistému zlepšení dochází v posledních letech v efektivnosti využití vyrobené vody. Díky zlepšující se kvalitě a technickému stavu vodovodní sítě, která v kraji dosahuje délky přes 7,7 tis. km, poklesly ztráty pitné vody ve vodovodní síti na 14,3 % v roce 2015, a patří tak v ČR k podprůměrným.

Graf 4.4 Výroba vody určené k realizaci (mil. Kč/m³) a její ztráty v trubní síti (mil. Kč/m³ a %) v Moravskoslezském kraji

Počet obyvatel napojených na veřejnou kanalizaci pozvolna roste

Přes milion obyvatel v Moravskoslezském kraji bydlí v domech napojených na veřejnou kanalizaci. V porovnání s počtem obyvatel zásobovaných vodou z veřejných vodovodů je to o více než 200 tis. osob méně. V relativním vyjádření je na kanalizaci napojeno 83,3 % obyvatel. Přestože se v porovnání s rokem 2010 tento podíl zvýšil o 2,5 procentního bodu, zůstává kraj územím s relativně nižší úrovní této vybavenosti, když v mezikrajském porovnání mu přísluší až 8. místo.

Přibližně 97 % odpadních vod je čištěno

Za celý rok 2015 bylo do kanalizace vypuštěno v Moravskoslezském kraji 51,8 mil. m³ odpadních vod. V tomto čísle jsou však zahrnuty i zpoplatněné srážkové vody, takže bez této položky představoval objem vypouštěných vod 47,2 mil. m³. Z nich rozhodující část – 70 % – připadá na vody splaškové. Pouze

3,2 % vypouštěných odpadních vod do kanalizace (bez zpoplatněných srážkových vod) nebylo v roce 2015 čištěno. Přitom průmyslové a ostatní vody byly čištěny téměř v plném rozsahu (nečištěno je jen 0,2 % vod). Naproti tomu splaškové vody byly čištěny z 95,5 %. Vezmeme-li v úvahu vody balastní (srážkové), pak celkový objem čištěných vod představoval více než 87,3 mil. m³.

Počet obyvatel napojených na ČOV roste, přesto je v rámci ČR mírně podprůměrný

Na kanalizaci s koncovou čistírnou odpadních vod (ČOV) bylo napojeno 77,9 % obyvatel kraje (o 3,8 procentní body více než v roce 2010). Přesto zůstává připojení na kanalizaci zakončenou ČOV, i přes dlouhodobý nárůst podílu připojených obyvatel, v kontextu ČR mírně podprůměrné. Z celkového počtu 155 ČOV bylo na jednu ČOV v roce 2015 připojeno průměrně 6 108 osob, což je nejvyšší počet z krajů ČR, s výjimkou Hl. m. Prahy. Proti roku 2010 se počet ČOV zvýšil o 10, nicméně jejich celková denní kapacita se mírně snížila o 1,5 tis. m³. Ta v roce 2015 činila 518 tis. m³ za den a při čištění bylo za celý rok vyprodukováno přes 20 tis. t kalů (v sušině). Velká část těchto kalů (46 %) je zneškodněna kompostováním.

Účinnost ČOV se zvyšuje

Podle technologie čištění plně převládají mechanicko-biologické, když ryze mechanických je pouze 6 zařízení. Již více než 57 % čistíren má terciární stupeň čištění, tzn. jsou uzpůsobeny pro další odstraňování dusíku nebo fosforu, případně dusíku a fosforu současně. Z hlediska účinnosti čištění na odtoku z ČOV se snižuje zejména znečištění ve formě biologické spotřeby kyslíku (BSK₅) a nerozpuštěných látek, kde se účinnost pohybuje kolem 98 %. Téměř 95% účinnost je pak u chemické spotřeby kyslíku (CHSK_{Cr}). V případě celkového fosforu i celkového dusíku zůstává z vod na přítoku zhruba 17 % znečišťujících látek i na odtoku.

Území kraje pokrývají z více než jedné třetiny lesy

Významným krajinným prvkem Moravskoslezského kraje jsou lesy. V roce 2015 činila celková porostní plocha lesů v Moravskoslezském kraji téměř 188 tis. ha, tj. cca 35 % z jeho celkové rozlohy. Průměrná lesnatost je v šesti okresech Moravskoslezského kraje velmi odlišná. Především díky pohořím Moravskoslezské Beskydy a Jeseníky je nejvyšší podíl lesů na celkové výměře okresu na Frýdecko-Místecku, kde dosahuje téměř 50 %, a na Bruntálsku s téměř 45 %. Naopak nejnižší lesnatost je v okresech Karviná a Ostrava-město s 13,4 %, resp. 15,3 %.

Postupné přibližování se přirozené skladbě lesa

Přesto, že přirozená skladba lesů v kraji počítá s většinovým zastoupením listnatých stromů a minimálním podílem smrčín, tvořily v roce 2015 jehličnaté lesy přes 65 % porostních ploch. Více než polovina (cca 56 %) ze všech lesních porostů připadá na smrky. Dalšími nejrozšířenějšími jehličnatými dřevinami jsou modřiny a borovice. Z listnáčů byly s 15% podílem nejvíce zastoupeny buky, za nimiž následují duby a javory. Od roku 2000 je však možné pozorovat trend postupného přibližování se přirozenému stavu, neboť nově zakládané porosty tvoří z větší části listnaté stromy, naopak nejvíce těženy jsou jehličnany (přes 90 % z celkově vykáčeného lesního porostu).

Zalesňování listnatými stromy převažuje

Rozsah zalesňovaného území má v hodnoceném období klesající tendenci – z 2 022 ha v roce 2010 na 1 524 ha v roce 2015. Trendu snižování podílu jehličnatých stromů na úkor listnatých odpovídá druhu dřevin, jimiž je zalesňováno. Ve všech letech jsou plochy zalesněné listnáči vyšší než plochy připadající na jehličnany (v přibližném poměru 60:40). Z jehličnatých stromů převládá zalesňování smrkem, který se dlouhodobě na celkové zalesňované ploše jehličnanů podílí z cca 60 %. Z listnatých dřevin tvoří přes 2/3 zalesňovaných ploch buk a přibližně 14 % připadá na dub.

Těžba dřeva se opět zvýšila, nahodilá těžba je druhá nejvyšší mezi všemi kraji

Těžba dřeva v roce 2015 dosáhla v kraji přes 1,8 mil. m³ (bez kůry) a téměř se tak vyrovnala těžbě z roku 2010. V letech 2011 až 2013 byla těžba dřeva v kraji výrazně nižší, a to cca 1,4 mil. m³ (bez kůry). Tyto výkyvy v těžbě jsou ovlivněny těžbou nahodilou, což jen dokládá, že hospodářské využití lesa a jeho ekonomický přínos významně závisí na průběhu počasí a povětrnostních podmínkách daného roku. Od roku 2010 jsou objemy zpracované nahodilé těžby jedny z největších mezi všemi kraji v republice, v roce 2015 tvoří dokonce 80 % z celkové těžby. Zatímco dříve se jednalo zejména o těžbu živelní, situace se od roku 2012 změnila a větší část připadla na těžbu hmyzovou.

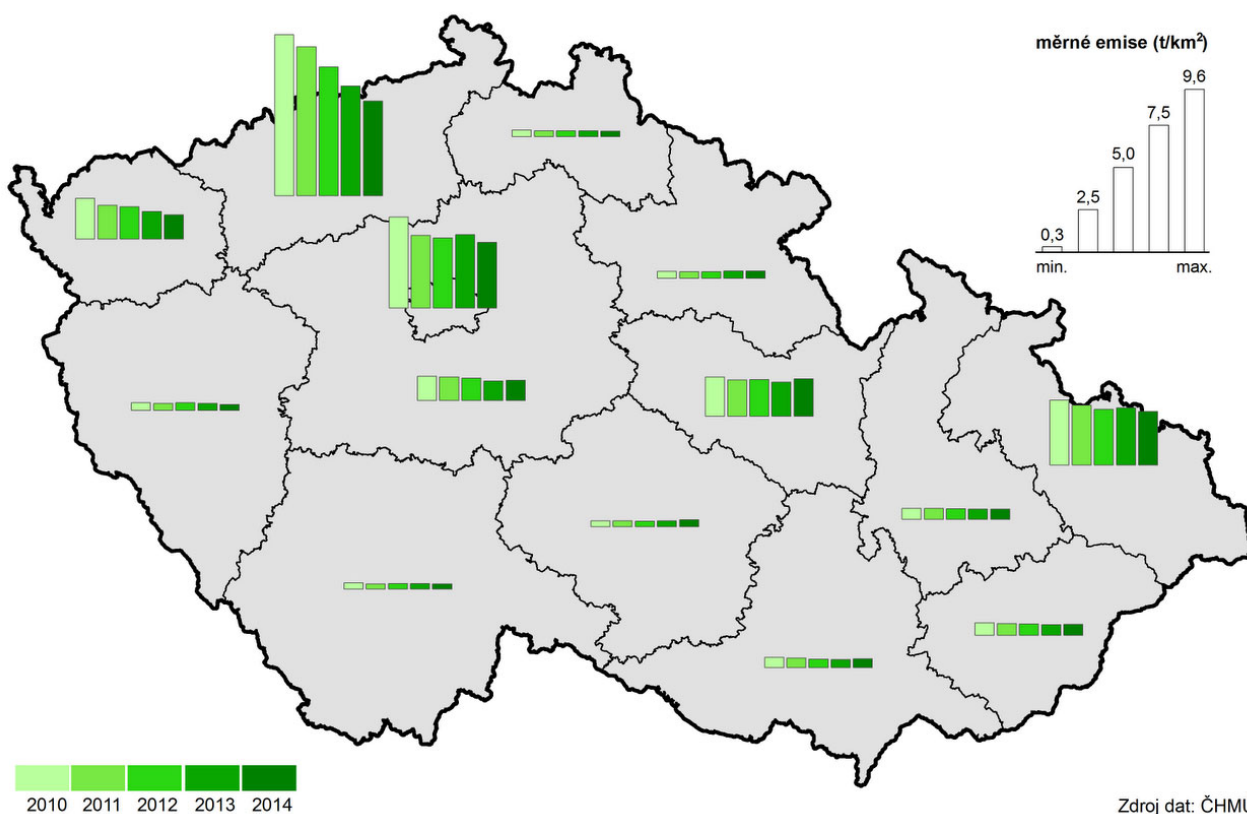
Kvalitu ovzduší v kraji ovlivňuje řada faktorů

Kvalita ovzduší v Moravskoslezském kraji je ve vysoké míře ovlivněna souhrnou několika faktorů, kterými jsou koncentrace velkého množství průmyslu a lokálních topenišť jak na české, tak na polské straně, hustá automobilová doprava, přeshraniční přesun znečištění, typ osídlení, morfologie terénu v Ostravské pánvi a současně její uzavřenost z jižní a západní strany, a v neposlední řadě také aktuální rozptylové podmínky. Nejzávažněji se tyto vlivy projevují ve střední a severovýchodní části kraje (Ostravsko, Karvinsko a Třinecko).

Emise hlavních znečišťujících látek do ovzduší pomalu klesají

Měrné emise znečišťujících látek do ovzduší v Moravskoslezském kraji v období 2010–2014 i přes mírně rozkolísaný vývoj celkově poklesly. Srovnáme-li zatím poslední známá data z roku 2014 s rokem 2013, pak můžeme hovořit o zlepšení stavu ovzduší, neboť ani u jednoho ze čtyř základních sledovaných polutantů nebyl zaznamenán nárůst. Ve všech případech je to zapříčiněno zejména vlivem poklesu emisí ze stacionárních zdrojů znečišťování kategorie REZZO 1–3. I přes tyto pozitivní zprávy však zůstává Moravskoslezský kraj v rámci ČR jedním z nejvíce postižených. To lze doložit vzájemným srovnáním krajských hodnot měrných emisí znečišťujících látek, které jsou v Moravskoslezském kraji v případě měrných emisí oxidu uhelnatého největší, u oxidu siřičitého druhé největší a v případě tuhých látek a oxidů dusíku třetí největší. Hlavními zdroji znečišťování jsou (s různou mírou podílu na celku) stacionární zdroje znečištění REZZO 1–3, nicméně v souvislosti s realizací opatření na snížení emisí v průmyslu se postupně zvyšuje podíl dopravy (mobilních zdrojů REZZO 4).

Emise oxidů dusíku (REZZO 1–3) v krajích v letech 2010 až 2014

Imisní situace se meziročně mírně zlepšila

Imisní situace se při porovnání průměrných imisí ve shodných lokalitách proti roku 2013 mírně zlepšila, v průměru poklesly imisní koncentrace většiny znečišťujících látek. Došlo však k navýšení imisních koncentrací arsenu, avšak k překračování imisního limitu pro tuto látku nedošlo. Imise PM₁₀, SO₂, NO_x a benzo(a)pyrenu klesly pouze mírně (do 5 %), naproti tomu byl zaznamenán významný pokles imisí benzenu (o 14,4 %).

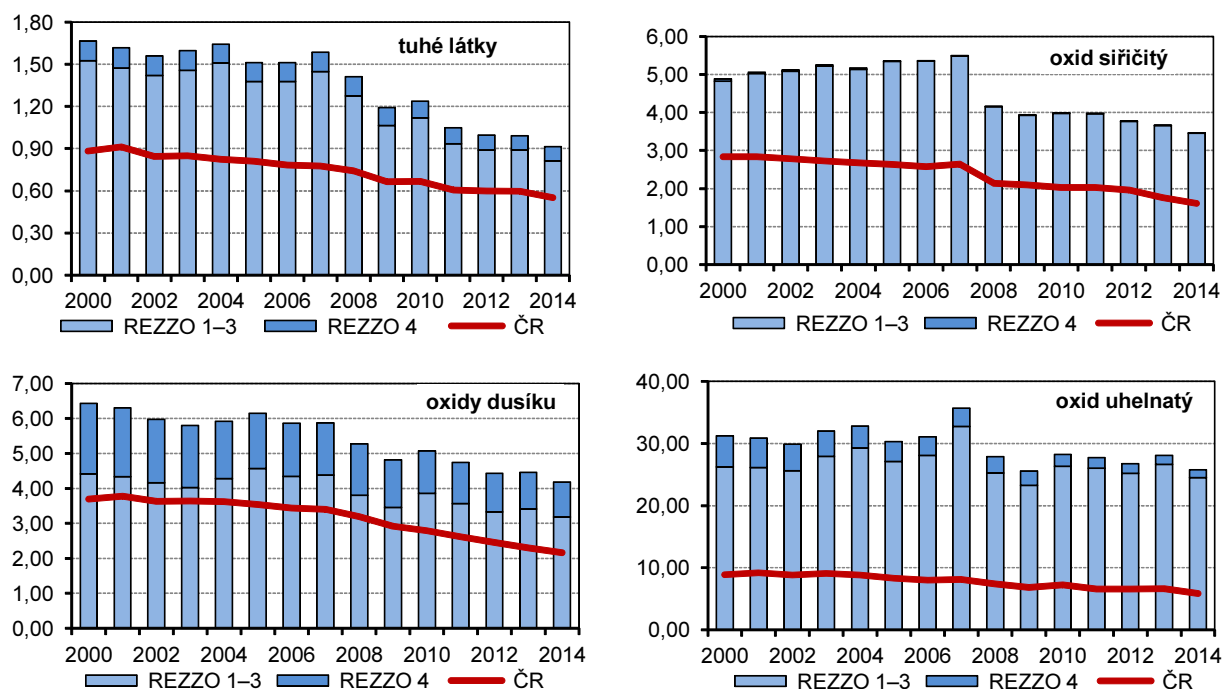
Nejhorsí stav ovzduší je v aglomeraci Ostrava/Karviná/Frýdek-Místek

Do přehledu nejvíce znečištěných oblastí v celé ČR lze zahrnout zejména aglomeraci Ostrava/Karviná/Frýdek-Místek. V roce 2014 byl v této oblasti překročen alespoň jeden imisní limit na 91,5 % území v důsledku výskytu nadlimitních koncentrací suspendovaných částic PM₁₀ a PM_{2,5}, benzo(a)pyrenu a přízemního ozonu. Původci znečištění ovzduší v oblasti aglomerace Ostrava/Karviná/Frýdek-Místek jsou vysoká koncentrace průmyslové výroby, velká hustota zástavby s lokálním vytápěním pevnými palivy a zahuštěná dopravní infrastruktura na obou stranách česko-polské hranice.

Na 80 % území kraje je zhoršená kvalita ovzduší

Rozloha oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší, tzn. území s překročenými imisními limity pro ochranu zdraví se zahrnutím přízemního ozonu, meziročně klesla o 437 km² na 4 357 km², tj. na 80,3 % plochy kraje, rovněž počet obyvatel žijících v těchto oblastech poklesl o 114 tis. osob na cca 1,1 mil. obyvatel (90,2 % všech obyvatel).

Graf 4.5 Měrné emise základních znečišťujících látek v Moravskoslezském kraji v t/km²

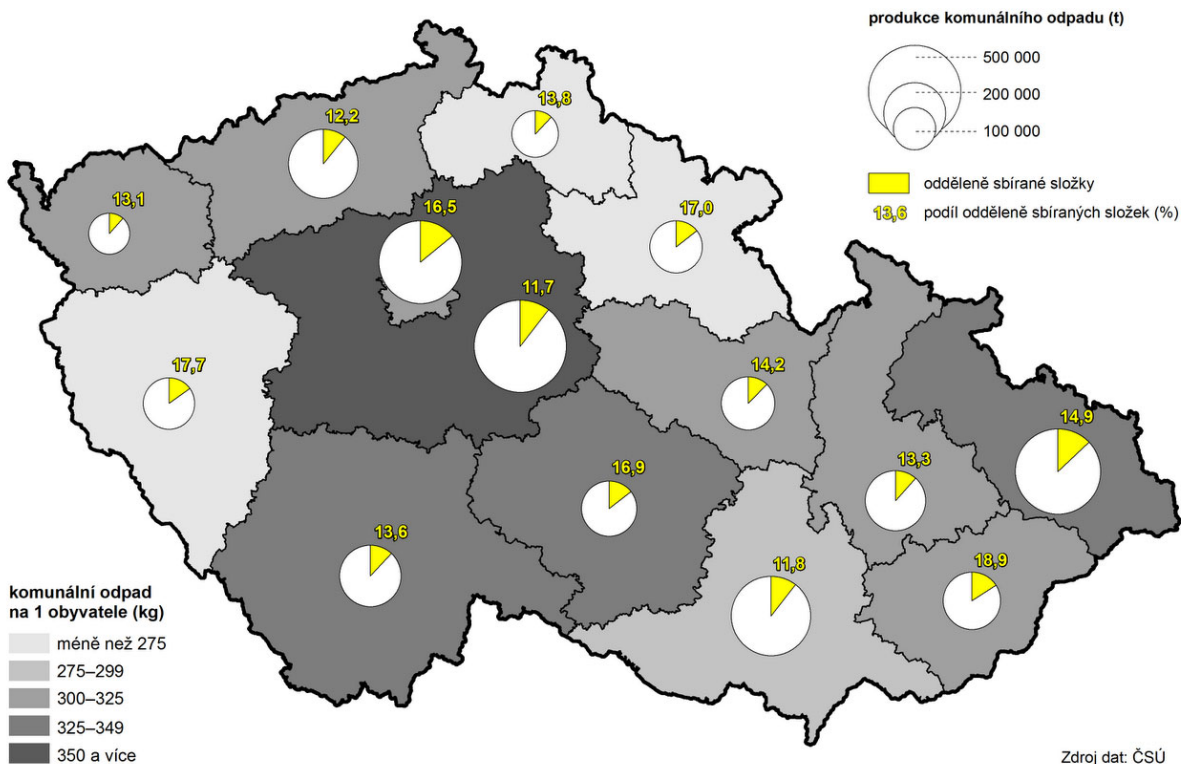
Produkce podnikového odpadu klesá

Nejen s vysokou industrializací kraje, ale i s odstraňováním starých ekologických zátěží a odtěžováním a zpracováním starých hald z hutní a ocelárenské výroby, je úzce spojena i vysoká produkce podnikových odpadů. Hodnotou přes 2,6 mil. t se řadí kraj v celkové produkci odpadů v roce 2014 (údaje roku 2015 nejsou dosud k dispozici) na 2. místo za Hl. m. Prahu. Po přepočtu tak připadalo na jednoho obyvatele zhruba 2,1 tuny odpadu, což je po Praze a Plzeňském kraji třetí nejvyšší hodnota. Přesto jsou uvedené hodnoty jedny z nejnižších v celém hodnoceném období a jsou v podstatě totožné s těmi z roku 2010. Ve srovnání s rokem 2013 bylo v roce 2014 vyprodukováno o 5,8 % podnikového odpadu méně.

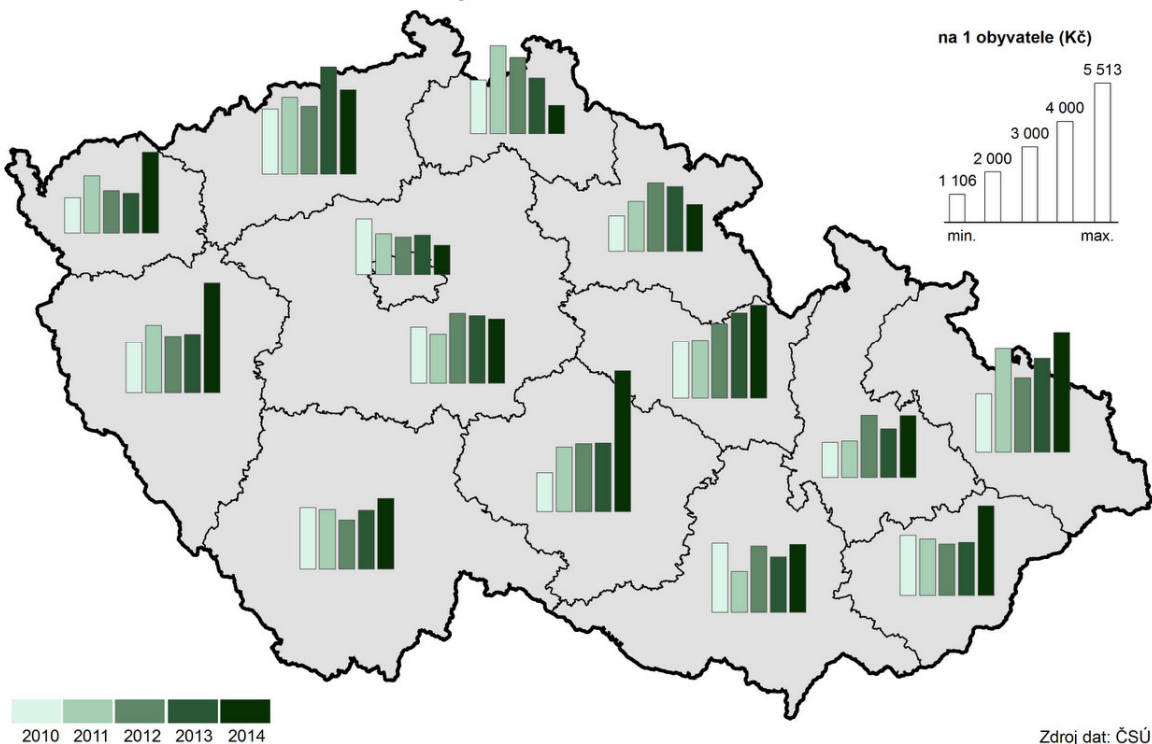
Největším producentem podnikového odpadu zůstává zpracovatelský průmysl

Z pohledu hlavních producentů podnikových odpadů podle odvětví je situace v hodnoceném období stabilní, nicméně dochází ke změnám v jejich podílu na celkovém vyprodukovaném množství. Největším producentem odpadů zůstává zpracovatelský průmysl (zejména výroba základních kovů, hutní zpracování kovů; slévárnictví), jehož podíl činil v roce 2014 přes 45 % (meziroční pokles o 3,2 %). Dalším podstatným zdrojem produkce odpadů je stavebnictví s podílem necelých 23 % a také energetika s 15% zastoupením na produkci odpadů.

Komunální odpad v krajích v roce 2014

Pořízené investice na ochranu životního prostředí podle místa investice v krajích v letech 2010 až 2014

Produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele se po roce opět zvýšila

Hodnocení vývojového trendu produkce komunálního odpadu je poměrně obtížné. Pokles produkce odpadů je střídán nárůstem a naopak. Konkrétně v roce 2014 bylo vyprodukováno 396 tis. t odpadu (o 2,4 % více než v roce 2013), což v přepočtu na jednoho obyvatele činí 325 kg za rok (proti roku 2013 nárůst o 9 kg). Ani v porovnání s ostatními regiony na tom nejsme zrovna

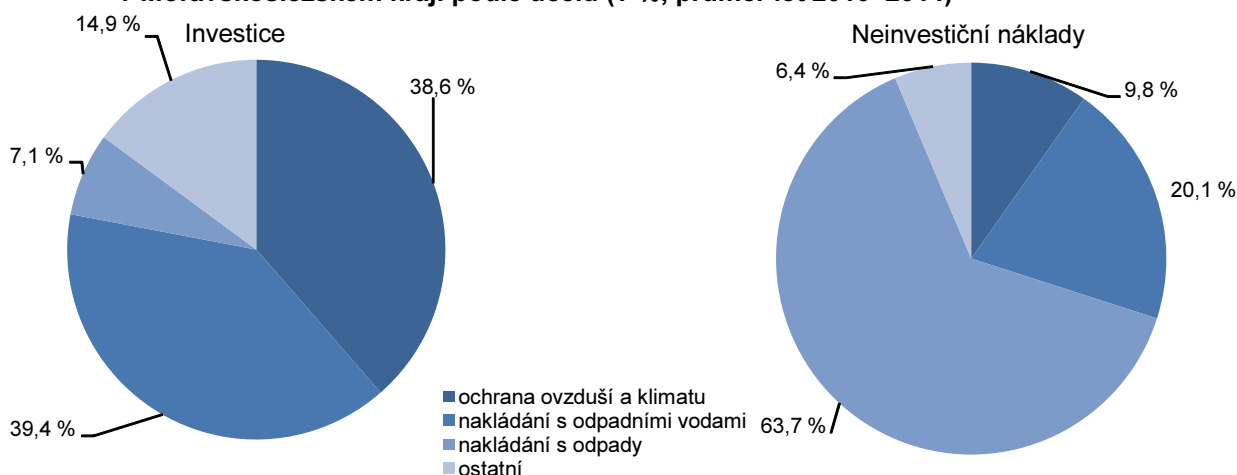

nejlépe – kraji přísluší spolu s Jihočeským krajem 3. nejvyšší příčka. Z hlediska struktury sběru komunálního odpadu je nejvýznamnější položkou běžný svoz (přes 60 %). Podíl odděleně sbíraných složek se v průběhu hodnoceného období příliš nemění. V roce 2014 tvořil necelých 15 % komunálního odpadu v Moravskoslezském kraji, což je asi 49 kg odpadu na obyvatele.

Objem neinvestičních nákladů na ochranu ŽP převyšuje investiční výdaje

Celkové vklady do ochrany životního prostředí (hodnoceno podle sídla investora) dosáhly v roce 2014 částky 12,6 mld. Kč, to je meziročně o 11,7 % více. Větší díl výdajů je přitom směřován (tak jako i v předchozích letech) do oblasti neinvestiční, na kterou připadá asi 55 %.

Graf 4.6 Investice a neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí subjektů se sídlem v Moravskoslezském kraji podle účelu (v %, průměr let 2010–2014)

Struktura investic a neinvestičních výdajů na ochranu životního prostředí podle účelu se diametrálně liší

V členění podle účelu jsou za kraje k dispozici pouze data podle sídla investora. Z výše uvedeného grafu znázorňujícího pětiletý průměr je patrné, že struktura vynaložených finančních prostředků se zásadně liší u investic a neinvestičních nákladů. Největší část investic je určena jednak na nakládání s odpadními vodami, jednak na ochranu ovzduší a klimatu (dohromady cca 80 %), zatímco rozhodující objem neinvestičních nákladů (téměř dvě třetiny) je vynaložen na nakládání s odpady.

Investice na ochranu životního prostředí vynaložené na území kraje jsou nejvyšší v ČR

Celková výše pořízených investic na ochranu životního prostředí podle místa investice vykazuje až na výjimku v roce 2012 rostoucí charakter. Investice na území Moravskoslezského kraje dosáhly v roce 2014 téměř 5,8 mld. Kč, tedy nejvíce mezi všemi kraji v ČR (stejně jako v roce 2013). Při přepočtu na jednoho obyvatele je částka 4 718 Kč druhá nejvyšší po kraji Vysočina.